

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

NEO-HIPPOCRATISCHE STUDIEKRING.

Collega's, die belangstelling hebben voor en bereid zijn mede te werken aan de oprichting van een Neo-Hippocratischen Studiekring, worden uitgenoodigd daarvan blijk te geven door een bericht aan prof. dr. J. G. SLEESWIJK, Frankensstraat 32, den Haag.

WAT HEBBEN WIJ AAN ERMETRINE?

Collega BRUINSMA vroeg eenigen tijd geleden in dit *Tijdschrift* (blz. 1774, 1939) inlichtingen over ermetrine. Na de waarnemingen, die ik verleden jaar beschreef (blz. 3545, 1939), is mijn standpunt ten aanzien van ermetrine niet veranderd.

Ik gebruik dit praeparaat sinds anderhalf jaar regelmatig:

1e. na de geboorte van de placenta intramusculair 0.250 mG., soms intravenus 0.125 mG.;

2e. vóór de geboorte van de placenta intramusculair 0.100 tot 0.150 mG.;

3e. ter beëindiging van den partus 0.100 tot 0.150 mG.;

4e. ter inleiding van den partus en bij geringe ontsluiting kleine doses en, sinds ze beschikbaar gesteld zijn, de tabletjes van 0.033 mG.

Kortheidshalve wil ik hier slechts vermelden, dat ik na mijn vorige mededeeling sub 3e nog 52 patiënten behandelde. De partus verliep vlot; het nageboortetijdperk duurde gemiddeld 11 minuten; het bloedverlies was gering. Bij asphyxie van het kind was steeds een andere oorzaak dan de toediening van ermetrine aan te toonen. Eenmaal waren er in het nageboortetijdperk verschijnselen van ostiumkramp. Bij de patiënten met albuminurie, oedemen en hypertensie heb ik ermetrine zonder nadeel gebruikt.

Sub 4e gaf ik bij 12 patiënten ter inleiding van den partus proeftabletjes van 0.033 mG. om de 2, 6 of 8 uur, waarvan driemaal in combinatie met kleine hoeveelheden kinine. Een voorspoedige geboorte volgde 2 maal na 2, 2 maal na 3, 1 maal na 4, 1 maal na 5, 4 maal na 9, 1 maal na 16 en 1 maal na 33 tabletjes. Hierover hoop ik nog nadere ervaring op te doen en te zijner tijd te berichten.

Lichtenvoorde, 10 Mei 1939.

W. J. M. A. HARDY.

DE THERAPIE DER TRIGEMINUSNEURALGIE.

In het *Nederl. Tijdschr. voor Geneesk.* van 6 Mei, bldz. 2067, schrijft collega E. HOELEN, dat hij de therapie der alcoholinspuitingen in of bij het ganglion GASSERI wil beperken *uitsluitend* tot die patiënten, bij wie een operatie een meer dan normaal risico oplevert. Hij beschouwt de SPILLER-FRAZIER-operatie „als een practisch ongevaarlijken ingreep, wanneer zij door een geroutineerd neurochirurg wordt uitgevoerd bij een *patiënt, die in een normalen toestand is*”. De meeste lijdens aan trigeminusneuralgie (m. i. méér dan 80 pct.), die voor operatieve behandeling bij ons komen, verkeerden echter in een algemeenen toestand, die wel niet zéér slecht, maar ook allerminst normaal mag worden genoemd. Bij verscheidenen van hen zou naar mijn meening een alcoholinspuiting de voorkeur moeten verdienen. Bij voorbeeld bij patiënten, ouder dan 70 jaar, of bij hen, die slechts een of twee maal per jaar snel voorbijgaande klachten van trigeminuspijnen ondervinden, en wier gezondheid in labiel evenwicht verkeert en ten 3de die patiënten, bij wie óók na volledig klinische observatie de diagnose „Neuralgia nervi quinti maior” *aan zekerheid te wenschen overlaat*. HOELEN noemt deze laatste indicatie voor alcoholinspuitingen *ongeoorloofd* en meent dat na nauwkeurige klinische waarneming de juiste diagnose wel bijna altijd te stellen is.

In het schema der moderne behandeling van trigeminusneuralgieën kan de alcoholinspuiting wél beter ontbeerd worden dan vroeger, echter mag deze eertijds zoo zeer geroemde behandelingswijze niet sprongsgewijze in den stroom der vergetelheid verdwijnen.

Groningen, 10 Mei 1939.

F. A. VERBEEK.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

INDIANA. — Haastig onderzoek voor het huwelijk. In Indiana is een wet in werking getreden, welke bruidsparen verplicht, een „licentie” voor het huwelijk aan te vragen, welke evenwel niet wordt verleend, vóórdat de beide partijen een onderzoek naar het al of niet voorhanden zijn van een geslachtsziekte hebben ondergaan. Het verzoek om een licentie moet van de bruid uitgaan, tenzij deze niet in Indiana woont. Wonen geen van beide partijen in den Staat, dan wordt de licentie geweigerd. Men schijnt aan te nemen, dat het paar dan zeker een stille reden had om niet thuis te trouwen. Het voornemen om te huwen moet ten minste vijf dagen vóór de plechtigheid openlijk worden bekend gemaakt (*Journ. Am. med. Ass.*, 15 April). In die vijf dagen moet een onderzoek plaats hebben; en als één van de twee den dag voor de bruiloft wordt afgewezen, moet maar alles, woning, inboedel, uitzet, inzegening, maaltijd, worden afbesteld.

BERLIJN. — De duur der echtvereeniging als het tot scheiding komt. In een uitvoerig statistisch overzicht omtrent de bevolking van Berlijn in *Aerztebl. f. Berlin u. s. w.* van 8 April vindt men o.a. een statistiek der echtscheiding. In 1937 werden 45.768 huwelijken voltrokken en 8063 ontbonden (tegen 9684 in 1936). Daaronder waren er 8, die 7 kinderen hadden voortgebracht, 5 met 8 kinderen, één met 9 kinderen en 2 met 10 of meer kinderen. Reeds in het eerste huwelijksjaar hadden 62 paren berouw, 359 na één jaar en 725 na 2 jaren. Maar de meeste huwelijken (1282) werden na 14 tot 18 jaar ontbonden, 464 na 20 jaren, en 620 na 24 jaren of langer!

— **Het hart van den roeier.** Het *Aerztebl. f. Berlin u. s. w.* van 1 April bevat een aardige afbeelding van een roeier van glas, die te kijk is op de watersport-tentoonstelling te Berlijn. Behalve een eerbiedwaardig spierstelsel ziet men door den doorschijnenden borstwand heen een krachtig ontwikkeld hart, dat moet duidelijk maken, hoe gunstig de watersport werkt op de functie van het hart. Er ontbreekt een glazen dokter, bij wien men de uitwerking van de trappensport zou kunnen zien, ter vergelijking. En ook ziet men niet, of dat hart het nu ook goed maakt en het verder goed zal maken.

— **Een nieuwe artsenseider.** Na het overlijden van G. WAGNER is staatsraad L. CONTI, geboren te Lugano, tot leider der Duitsche artsen benoemd, tevens tot leider van het hoofdbureau voor volksgezondheid (Reichsgesundheitsführer).

De Duitsche artsen hebben, nog op aansporing van den overleden leider, een stichting doen tot stand komen, waarvoor, als grondslag, een millioen mark is bijeengebracht, ten einde begaafde jongelieden bij te staan tijdens hun studie in de geneeskunde. Bij voorkeur zullen studenten worden uitgekozen, die zich buiten de voorgeschreven schoolopleiding tot de hoogeschool hebben voorbereid (*Münch. med. Wochenschr.*, 28 April).

CHICAGO. — Doodsjaar en doodsoorzaken van artsen. *The Journ. of the Am. med. Ass.* van 29 April geeft een statistiek van de artsensterfte in de Vereenigde Staten in 1938. Er zijn 3630 overleden, waaronder 108 vrouwen. Er zijn evenwel 5194 artsen toegelaten, zoodat er nog winst is. Gemiddeld zijn de overledenen 65.6 jaren oud geworden, doch 507 waren boven de 80 toen zij stierven, waarvan 144 tusschen de 85 en 90; 43 waren 90 jaar oud en 8 — aliis inserviendo consumimur! — waren 95 jaar of ouder.